

ولف مطرح ساخته و به دنبال آن پیشنهاد می‌کند که چاپ این کتاب با کمک مالی ایران به گونه‌ای فراهم آید تا هنگام برگزاری جشن هزاره فردوسی منتشر گردد.

در سند شماره ۵ که در اواسط سال ۱۳۱۷ ش، پس از چاپ و انتشار فرهنگ ول夫، سفارت ایران در برلین به وزارت فرهنگ پیشنهاد می‌کند که به منظور قدردانی از خدمات دو ایران‌شناس آلمانی؛ فریتس ول夫 و اکسل خن گرفته، به هر کدام نشان درجه یک علمی اهداء گردد. وزارت فرهنگ نیز در تاریخ ۱۰/۵/۱۳۱۷ از دربار تقاضای موافقت با این امر را می‌نماید که در ۱۰/۱۹ ۱۳۱۷ با این موضوع موافقت می‌شود. گنجینه استاد.

چنانکه از نگاشته پروفسور شدر برمی‌آید - مقدمه فارسی ترجمه استاد کیکاووس جهانداری - روز ۳۱ مارس ۱۹۴۳ آخرین روزی است که دوستی دکتر فریتز ول夫 را دیده است. در آن روزها تخلیه یهودیان از برلین شروع شده بود. شگفتی اور این است که راوی می‌گوید آخرین سخنان ول夫 پیامی به فرزندان اوست که «...بگویید من به عنوان یک مسیحی معتقد تسلیم سرتوشت خود هستم و با دلی شاد می‌میرم.»

بازیافت و ازهایها با اراده جدولها و تجدید چاپهای شاهنامه ژول مول - چاپ آموزش انقلاب اسلامی به قطع رقی - بسیار آسان است. حتی چاپ پروخیم نیز در اوایل با ۲ و ۸ و ۱۰ بیت پستر، و در مجلدات آخرین با سی و چهل بیت پس و پیش آسان به دست می‌آید. جدولی بر پشت شاهنامه‌های خود بر حسب ۵۰ پادشاهی قید باید کرد و سپس واژه منظور نظر را بازیافت.

سپاسگزاری از انتشارات اساطیر در چاپ متنها بی چنین دیریاب یا نایاب چون قاموس کتاب مقدس فریضه‌ای است. بهای فرهنگ ول夫 در آلمان حدود پنج هزار مارک است، و این فرستی مقتمن برای دانش پژوهان و شاهنامه فردوسی دوستان است. تاریخ چاپ دوم فرهنگ ول夫 در شاهنامه کتاب نادرست است. سال درست ۱۹۶۵ است.

خرید، بدرستی نمی‌دانست که حاصل رنجها و کوششها بیش چگونه در اختیار محققان مشتاق قرار خواهد گرفت.

بخت این بار یاری کرد و از حسن اتفاق در ۱۹۳۴ م، هنگامی که ایران جشن هزاره فردوسی را به پا می‌کرد، وزارت امور خارجه آلمان، در بخش فرهنگی با تأمین ساختن مبلغ هنگفتی به چاپ کتاب در قطع رحلی سلطانی پرداخت. واژه‌نامه شاهنامه فردوسی با این چاپ عالی نمونه‌وار که در چاپخانه دولتی آلمان صورت گرفته بود آخرین شادمانی بزرگ در زندگی فریتس ول夫 محسوب می‌شد، چه بازمانده عمر را بناگرانیها و هراسهای روزافزو دست به گیریان بود.

گفتی است در همان اوان دولت ایران در هیات وزیران که در تاریخ پنجم آبان ۱۳۱۰ نوشته شده تصویب کرد:

«هیئت وزراء در جلسه پنجم آبان ماه ۱۳۱۰ تصویب نمودند که بر حسب تقاضای سفارت شاهنشاهی در پاریس، معادل یکصد لیره از اعتبارات غیرمتربقه دولت برای کمک به مخارج طبع فهرست شاهنامه که به وسیله دکتر فریتز ول夫 تهیه می‌گردد پرداخت شود.» (گجینه استاد، شماره ۱۹ و ۲۰، پاییز و زمستان ۱۳۷۴، ص ۹۹).

در زیر این تصویب‌نامه امضای کسانی چون: مخبرالسلطنه هدایت (رئیس وزرا)، سید حسن تقی زاده (وزیر طرق و شوارع)، علی منصور (وزیر داخله)، جعفر قلی اسد (وزیر جنگ)، و یحیی قراگوزلو (وزیر معارف) دیده می‌شود. مدتها این تصویب‌نامه در پرده ایهام بازمی‌ماند.

در آبان ماه ۱۳۱۱ ش، نامه دیگری که در واقع پیشنهاد دوم حسین علاء به دربار (و به شخص تیمورتاش که متصدی فراهم ساختن مقدمات جشن هزاره فردوسی بوده) است، نوشته می‌شود که بر پایه آن ایهام فوق بر طرف گشته و روش می‌گردد که این مبلغ به دست ول夫 ترسیده است، در این نامه، حسین علاء ابتدا نظر پروفسور مینورسکی را مبنی بر مفید بودن فهرست

از گونه‌های بسیار سودمند فرهنگها که دیرینه‌ای بیش ندارد، فرهنگ بسامدی آثار منثور یا منظوم است. فرهنگ بسامدی (بس + امد) شمار و ایگان به کاربرده شده در یک متن را باز می‌نماید و بر مبنای چنین واژه‌نامه‌ای، مصالح لغوی شاعر یا نویسنده بازنگاه می‌شود. فرنگیان چنین واژه‌نامه‌ای را کنکور دانش نام نهاده‌اند.

استوارترین واژه‌نامه بسامدی که به معنای ارجمندترین این گونه است، فرهنگ شاهنامه ول夫 است. فریتس ول夫 دانشمند زیان‌شناس و اوستادان آلمانی به یازدهم نوامبر ۱۸۸۰ در برلین زاده شد، و تحصیلات خود را در زادگاه خود پی‌گرفت، و سرانجام در شهر گیسن زیر نظر کریستیان بارتولومه بزرگترین متخصص زبانهای باستانی ایران که صاحب جامع ترین فرهنگ و دستور و ترجمة اوستا بود ادامه داد. رساله شاهنامه ولف که دارای عنوان «متصادر در زبانهای ایرانی و هندی است به سال ۱۹۰۷ در آغاز چهل‌مین سال انتشار مجله تحقیقات تطبیقی زبان‌شناسی» به چاپ رسید. با دشواریهای بسیاری که در راه تأثیف و تحقیق و تصنیف برای ول夫، به اعتبار یهودی بودن در پیش بود، وی با همت بلند به کار ترجمة اوستا پرداخت، و سپس کار بسیار پررنج و صراحت تدوین فرهنگ بسامدی شاهنامه فردوسی را وجهه همت خود ساخت. بیست و پنج سال تمام او در راه به پایان بردن این فرهنگ صرف عمر کرد. وی تحقیق درین زمینه را بر مبنای نسخه هفت جلدی ژول مول از شاهنامه فردوسی که در پاریس به چاپ رسیده بود قرار داد. رنج جانکاهی که در ول夫 برای تنظیم فرهنگ شاهنامه فردوسی به جان

محمد روشان فرهنگ شاهنامه فردوسی

فریتس ول夫.

۳۲ ص. مقدمه و راهنمای فارسی ۱۰۹+ ۹۱۱ ص.

وزیری - انتشارات اساطیر. تهران